

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Пазарджик, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Николинка Н. Па

при участието на секретаря Галина Г. Младенова
като разгледа докладваното от Красимир Г. Ненчев Въззивно гражданско дело № 20225200500580 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258 и сл.от ГПК – *въззивно обжалване* .

Районен съд В. е сезиран с искова молба,подадена от *Н. В. Ц. , ЕГН ******, от гр. С. , ж. к. „М.2“ , бл. 217, ет. 10, ап. 49 ,против *Община В.*, с административен адрес гр. В. , бул. „Х.А. „ № 35.

С исковата молба е предявен иск за заплащане на обезщетение за ползването на съсобствен недвижим имот.

С **Решение № 198/ 20. 07.2022г** на районен съд В.,постановено по гр. д. № 1314/2021г. по описа на същия съд , предявените искове са уважени частично. Присъдени са съдебно-деловодни разноски в полза на страните.

Решението на районния съд се обжалва с въззивна жалба в отхвърлителните части от ищеца в първоинстанционното производство , подадена чрез пълномощника на страната. Във въззивната жалба се излагат съображения за неправилност на обжалваното решение,поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Искането е да се отмени решението на районния съд в обжалваните части и се постанови ново решение от въззивната инстанция по съществото на спора, с което се уважат предявените искове. Прави се искане за присъждане на сторените съдебно- деловодни разноски в двете инстанции.

В срока по чл. 263 ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от въззиваемата страна . В отговора се оспорва въззивната жалба. Прави се искане решението на районния съд , като правилно и законосъобразно да се остави в сила .

В открито съдебно заседание страните чрез пълномощниците си поддържат становищата си.

Пазарджишкият окръжен съд , след като обсъди основанията за неправилност на съдебното решение, които са посочени във въззивната жалба , като взе предвид становището на ответната страна и събраните доказателства пред първата инстанция , при спазване разпоредбата на чл. 235 от ГПК ,прие за установено следното :

Въззивната жалба е **процесуално допустима** .

Жалбата е подадена от *активно легитимирана страна* в процеса.

Жалбата е подадена в *преклузивния двуседмичен срок по чл.259 ал. 1 от ГПК*.

В текста на чл. 269 от ГПК са посочени правомощията на въззивния съд при проверка на обжалваното съдебно решение. Посочено е ,че съдът служебно се произнася **по валидността** на решението . По **допустимостта** на решението в обжалваната му част . По останалите въпроси въззивната инстанция е ограничена от посоченото в жалбата .

Във въззивната жалба не се съдържат оплаквания за нищожност на обжалваното съдебно решение или за неговата процесуална недопустимост. Възраженията , които се правят са свързани с правилността на съдебното решение .

Разгледана по същество въззивната жалба е **основателна** .

Решението на районния съд се обжалва в частта , в която са отхвърлени исквете за заплащане на мораторни лихви за забава поради погасяване на вземането по давност . С исквите молби са претендирани мораторни лихва за забава за следните два периода :

-24. 12. 2018г. – 22. 12. 2021г ;

-08. 01. 2019г. – 06. 01. 2022г.;

Според текста на чл. 111 б. „в“ от ГПК *вземанията за наем , за лихви и други периодични плащания се погасяват с изтичане на тригодишна давност.* Давността започва да тече от момента , от който вземането е станало изискуемо (чл. 114 ал.1 от ГПК).Вземането за лихви става изискуемо от момента на изискуемостта на главното вземане .Това вземане се погасява с погасяване на главното вземане, макар давността за него да не е изтекла .

*Според утвърдената съдебна практика вземането за лихви се погасява за срок **преди** три години от предявяване на иска .Вземането за лихви за период **от три години преди предявяване на иска** не е погасено по давност.*

От приложените към исквата молба писмени доказателства(два броя извлечения от електронната поща) и от извършената служебна справка от въззивната инстанция се установи ,че двете искви молба по

Гр. д. № 1314/2021г. и присъединеното към него гр. д. № 16/2022г. са подадени по електронен път, съответно **на 23.12. 2021г.** в 16, 12ч. и **на 07. 01. 2022г.** в 16,50ч. При това положение вземането за мораторни лихви **не е погасено по давност** за следните периоди :

-23.12. 2018г. – 23. 12. 2021г. ;

-07. 01. 2019г. – 07. 01. 2022г.

Извън тези периоди вземането за лихви е погасено по давност.

При изложеното сравнение е видно ,че вземанията на кредитора за мораторни лихви за забава не са погасени по давност , тъй като попадат в 3-годишния период преди предявяване на исквете . Според текста на чл. 62 ал. 2 от ГПК срокът не се смята пропуснат , когато изпращането на молбата е станало по пощата или в електронна форма .

Ще следва да се отмени решението на районния съд в отхвърлителните части и се постанови ново решение от въззивната инстанция по съществото на спора , с което се уважат исквете за мораторни лихва за забава по заключението на СИЕ.

Ще следва също така да се отмени решението на районния съд и в частта ,в която е присъдил законна лихва върху главните вземания **от 29. 12. 2021г.** , като се присъди законна лихва от датата на постъпване на исквата молба в съда по гр. д. № 16/2022г. **23. 12. 2021г.** до окончателното изплащане на главницата .

С оглед изхода на спора пред въззивната инстанция и на основание чл. 78 ал.1 от ГПК ще следва да се осъди Община В. да заплати в полза на жалбоподателя **сумата 25 лв.** , представляваща сторени разноси за ДТ във въззивното производство .

Предвид на гореизложеното и на основание чл. 235 от ГПК и чл. 271 ал.1 от ГПК Пазарджишкия Окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Решение № 198/ 20. 07.2022г. на районен съд В.,постановено по гр. д. № 1314/2021г. по описа на същия съд **В ЧАСТТА** , в която е присъдена законна лихва върху главните вземания **от 29. 12. 2021г.** и в **ЧАСТТА** , в която са отхвърлени исквете за заплащане на мораторни лихви за забава **за горницата над 195,**

24лв. до сумата 196,14лв. (за разликата от 0,90лв.) ,съответно за горницата над 195, 78лв. до сумата 196,14лв. (за разликата от 0,36лв.), вместо което постановява :

ОСЪЖДА Община В., с административен адрес гр. В. , бул. „Х.А. „ № 35, да заплати в полза на *Н. В. Ц. , ЕГН ******, от гр. С. , ж. к. „М.2“, бл. 217, ет. 10, ап. 49, законна лихва върху главните вземания от **23. 12. 2021г.** до окончателното изплащане на главните вземания.

ОСЪЖДА Община В., с административен адрес гр. В. , бул. „Х.А. „ № 35, да заплати в полза на *Н. В. Ц. , ЕГН ******, от гр. С. , ж. к. „М.2“, бл. 217, ет. 10, ап. 49, **сумата 0,90 лв. / 90 стотинки / и сумата 0,36лв. / 36 стотинки /** , представляващи мораторни лихви за забава за горницата над 195, 24лв. до сумата 196,14лв., съответно за горницата над 195, 78лв. до сумата 196,14лв.

ОСЪЖДА Община В., с административен адрес гр. В. , бул. „Х.А. „ № 35, да заплати в полза на *Н. В. Ц. , ЕГН ******, от гр. С. , ж. к. „М.2“, бл. 217, ет. 10, ап. 49, **сумата 25 лв. ,** представляваща сторени разноси за ДТ във въззивното производство .

На основание чл. 280 ал. 3 т. 1 от ГПК решението на въззивната инстанция не подлежи на касационно обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____